

УДК 342.9

DOI <https://doi.org/10.32782/1813-338X-2024.1.2.5>**М. С. Кулик**

аспірант кафедри адміністративного права,
інтелектуальної власності та цивільно-правових дисциплін
Київського університету
інтелектуальної власності та права
Національного університету «Одеська юридична академія»
ORCID ID: 0000-0002-9826-4957

СУБ'ЄКТИ ВЛАДНИХ ПОВНОВАЖЕНЬ ЯК УЧАСНИКИ ОБІГУ ВОГНЕПАЛЬНОЇ ЗБРОЇ СЕРЕД ЦИВІЛЬНИХ ОСІБ В УКРАЇНІ

Автором у статті піднімається проблематика визначення поняття «суб'єкти владних повноважень як учасник обігу вогнепальної зброї серед цивільних осіб в Україні», оскільки, хоча в науці адміністративного права дана проблема вважається вирішеною, оскільки ціла віха досліджень присвячена розгляду цього питання, але ж на думку автора є ціла низка невирішених проблем.

В статті розкриваються суб'єкти владних повноважень як учасники правовідносин, що виникають у сфері обігу вогнепальної зброї серед цивільних осіб з урахуванням виконання завдань та ступеню участі в означених правовідносинах.

Автором доводиться, що систему суб'єктів владних повноважень як учасників обігу вогнепальної зброї серед цивільних осіб доцільно б було формувати з урахуванням особливостей відповідних адміністративних процедур, реалізації окремих складових елементів права цивільної особи на вогнепальну зброю. Означений підхід автор робить ґрунтом для виділення груп відповідних суб'єктів:

- формування політики у сфері обігу вогнепальної зброї серед цивільних осіб;
- здійснення окремих адміністративних процедур у межах елементів обігу вогнепальної зброї.

В результаті аналізу перспективного законодавства, автором статті доведено необхідність уточнення адміністративно-правового статусу суб'єктів владних повноважень – учасника обігу зброї з огляду на дублювання визначення повноважень МВС України. Автор наполягає на тому, що поза увагою законодавця залишається цілісна система уповноважених суб'єктів. З метою уточнення сервісної функції Національної поліції, як центрального суб'єкта владних повноважень – учасника обігу вогнепальної зброї серед цивільних осіб автором статті обґрунтовано необхідність внесення змін до Закону України «Про Національну поліцію» передбачивши у відповідній статті повноваження поліції щодо видачі дозволів на зберігання і використання вогнепальної зброї фізичним та юридичним особам. Наведені зміни нададуть можливість упорядкувати повноваження означеного правоохоронного органу та синхронізувати повноваження, котрі визначаються Законом та на підзаконному рівні.

Ключові слова: посадова особа, органи місцевого самоврядування, адміністративні послуги, суб'єкти владних повноважень, вогнепальна зброя, цивільні особи, учасники обігу вогнепальної зброї, правовідносини у сфері вогнепальної зброї, державний контроль за обігом вогнепальної зброї.

Постановка проблеми. Правовідносини у сфері обігу вогнепальної зброї серед цивільного населення характеризуються як такі, обов'язковим учасником яких є суб'єкт владних повноважень. Ступінь та межі участі такого суб'єкта визначається його компетенцією як обов'язковим елементом його правового, зокрема й адміністративно-правового статусу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Окремі аспекти піднятої у статті проблематики, зокрема суб'єктів владних повноважень як учасників обігу вогнепальної зброї серед цивільних осіб в Україні розглядали такі науковці, як: А. Кофанова, В. Юсупова, Т. Михальчук, сучасний стан та перспективи вдосконалення нормативно-правового забезпечення обігу вогнепальної зброї розкрито в публікаціях: К. Бугайчука,

М. Войцеховського, В. Галушка, О. Дрозда, В. Дулгера, С. Дудкевича, С. Ківалова, О. Кваші, В. Курила, А. Корнійця, В. Літошко, О. Тильчик, В. Тильчика, П. Фріса, Н. Ченшової, у тому числі й з урахуванням міжнародного досвіду: Є. Кобрусєвої, Р. Миронюка, С. Миронюк, О. Мисливої, Н. Щербини, під час дії правового режиму воєнного стану: О. Джафарової, В. Кузнецова, правового положення суб'єктів обігу: С. Кузніченка та інших.

Виклад основного матеріалу дослідження.

Проблематика визначення поняття «суб'єкт владних повноважень» в науці адміністративного права вважається вирішеною, оскільки ціла віха досліджень присвячена розгляду цього питання. До ознак суб'єкта владних повноважень відноситься: здійснення публічно-владних управлінських функцій, в тому числі на виконання делегованих повноважень, а також надання адміністративних послуг на підставі законодавства, яке уповноважує або зобов'язує надавати такі послуги виключно суб'єктів владних повноважень (абзаци перший та другий частини другої статті 4 КАС України) [1].

Законом України «Про адміністративні послуги» встановлено, що адміністративна послуга – це результат здійснення владних повноважень суб'єктом надання такої послуги спрямований на набуття, зміну чи припинення прав та/або здійснення обов'язків особи відповідно до закону. Необхідно звернути увагу, що відповідно частині другій статті 2 цього Закону, його дія не поширюється на набуття прав стосовно об'єктів, обмежених у цивільному обігу (пункт 13 частини другої статті 2 Закону України «Про адміністративні послуги») [2].

З цього приводу, В. Скрипник, досліджуючи речі, обмежені в цивільному обороті, як об'єкти цивільних прав, оперує категорією «оборотоздатність». За загальним правилом, остання категорія характеризується здатністю об'єктів цивільних прав вільно обертатися, у разі якщо такий оборот не обмежений у встановленому порядку, або такі об'єкти взагалі не вилучені із обороту. Як приклад, дослідник наводить положення Постанови Верховної Ради України «Про право власності на окремі види майна» від 17.06.1992 року № 2471-XII додатком № 1 до якої встановлено «Перелік видів майна, що не може перебувати у власності громадян, громадських об'єднань, міжнародних організацій та юридичних осіб інших держав на території України». Пункт перший Переліку встановлює обмеження щодо зброї, боєприпаси (крім мисливської

і пневматичної зброї, зазначеної в додатку № 2, і боєприпасів до неї, а також спортивної зброї і боєприпасів до неї, що придбаваються громадянськими об'єднаннями з дозволу органів внутрішніх справ), бойова і спеціальна військова техніка, ракетно-космічні комплекси. До названих у додатку № 1 виключень застосовується «Спеціальний порядок набуття права власності громадянами на окремі види майна» визначений додатком № 2, зокрема пунктом «а») [3].

Попри наведене вище, доцільно наголосити на тому, що Законом України «Про адміністративні послуги» до таких послуг віднесено (прирівняно) надання органом виконавчої влади, іншим державним органом, органом влади Автономної Республіки Крим, органом місцевого самоврядування, їх посадовими особами, державним реєстратором, суб'єктом державної реєстрації витягів та виписок із реєстрів, довідок, копій, дублікатів документів та інші передбачені законом дії, у результаті яких суб'єкту звернення, а також об'єкту, що перебуває в його власності, володінні чи користуванні, надається або підтверджується певний юридичний статус та/або факт [2].

Надання адміністративних послуг здійснюється відповідно Закону України «Про адміністративну процедуру», а також галузевим законодавством, наприклад: Законом України «Про ліцензування видів господарської діяльності» (частина другій статті 3 Закону), тощо [2]. Досліджуючи адміністративно-правовий статус суб'єкта владних повноважень у сфері обігу вогнепальної зброї серед цивільного населення, варто погодитися із позицією В. Авер'янова щодо змісту категорії правовий статус органу, зміст котрого становлять права та обов'язки, функції та завдання [4, с. 247]. Важливою вказівкою для змісту поняття правовий статус є закріплення таких складових у нормах права [5, с. 64]. Можна констатувати, що такі поняття розкривають статус органу приналежно до загального спрямування діяльності (кола відання) та здійснення конкретним уповноваженим суб'єктом – представником такого органу. Відтак, питання визначення статусу суб'єкта владних повноважень (публічної адміністрації) доцільно здійснювати крізь призму компетенції, що становить комплекс повноважень в межах відповідних процедур, зокрема адміністративних, зі здійснення виконавчої влади відповідно унормованих функцій та завдань [6, с. 119]. Окремо варто погодитися із Т. Шумейко, в дисертації котрої робиться висновок, що адміністра-

тивно-правовий статус суб'єкта формування та реалізації державної політики у сфері обігу зброї в Україні є загальним статусом, який поділяється на певні підстатуси. Вчена має на увазі наступні: – спеціальний адміністративно-правовий статус суб'єкта формування та реалізації державної політики в сфері обігу зброї; – адміністративно-правовий статус суб'єктів формування такої політики; – адміністративно-правовий статус суб'єктів реалізації державної політики в означеній сфері [7, с. 185–186]. Разом із тим, увагу наукового пошуку зосереджено на визначенні адміністративно-правового статусу саме суб'єктів формування політики в сфері обігу зброї. Причому, досліджуючи відповідні так звані статусні блоки: «цільовий», «компетенційний» та «організаційний» в центрі аналізу перебувають функції та завдання відповідних суб'єктів формування політики, права та обов'язки відповідних суб'єктів реалізації політики у межах відповідних адміністративних процедур до уваги не взято. Причому, як зазначає сама авторка публічно-правові відносини щодо формування та реалізації державної політики у сфері обігу зброї в Україні – це підвид правових відносин; результат дії норм права (публічного права й публічно-правових норм приватного права), на основі яких формується та реалізується державна політика у відповідній сфері, що об'єктивно виражений у гарантованій державою формі взаємодії певних суб'єктів адміністративного права стосовно формування та/або реалізації державної політики у сфері обігу зброї в Україні, що є процесом, у якому ці суб'єкти реалізують належні їм права та кореспондуючі обов'язки [7, с. 199].

Так, Законом України «Про центральні органи виконавчої влади» встановлено, що систему центральних органів виконавчої влади складають міністерства та інші центральні органи виконавчої влади (далі – ЦООВ), вищим органом серед яких є Кабінет Міністрів України. Основними завданнями таких ЦООВ є формування та реалізація державної політики в одній чи декількох сферах, а також виконання окремих функцій з реалізації державної політики [8]. Варто наголосити, що до компетенції КМУ належать визначення: 1) порядку придбання вогнепальної зброї, дозволеної у цивільному обігу громадянами [9]; 2) ліцензійних умов до провадження господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, уповноваження державного органу на здійснення ліцензування, тощо [10]; 3) спрямовання і координація роботи

центрального органів виконавчої влади, взаємодіє із Службою безпеки України, на яких покладаються функції технічного регулювання у визначених сферах, (зокрема, що віднесена до відання МВС України: охорона громадського порядку, забезпечення громадської безпеки (у тому числі, мисливська і спортивна вогнепальна зброя [11]) та затверджує технічні регламенти, якщо їх не затверджено законами чи актами відповідних державних органів або міністерств [12], 4) визначає плату за адміністративні послуги, котрі надаються центральними органами виконавчої влади, зокрема МВС України щодо видачі дозволів та ліцензій на придбання, перевезення, ремонт вогнепальної зброї, переоформлення зброї з одного власника на іншого [13]. Реалізує інші повноваження щодо реалізації політики в сфері обігу зброї, передусім такі, що стосуються нормотворення.

Центральне місце в системі суб'єктів – учасників обігу вогнепальної зброї серед цивільних осіб займає МВС України, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України [14]. В. Дулгер, при визначенні особливостей правового регулювання обігу зброї в умовах дії надзвичайних адміністративно-правових режимів, звертається до короткого опису суб'єктів обігу зброї, в системі яких найбільшим обсягом повноважень у сфері нормотворчості володіє Кабінет Міністрів України [15, с. 142].

Приналежно, що Положенням про МВС України прямо не передбачено відповідної функції, окрім здійснення нормотворчого провадження. Разом із тим, частиною 6 Положення про функціональну підсистему «Єдиний реєстр зброї» єдиної інформаційної системи Міністерства внутрішніх справ такий ЦООВ, поряд з іншими, котрі знаходяться під його єдиноначальним керівництвом (Національна поліція, Головний сервісний центр МВС, Експертна служба МВС, Державний науково-дослідний інститут МВС, відповідне державне підприємства, що належать до сфери управління МВС України, посадові особи з правом доступу до реєстру) є суб'єктом такого єдиного реєстру зброї (далі – ЄРЗ), завданням якого є обробка інформації з метою – ідентифікації предметів або вибухових матеріалів; – автоматизація процесів інформаційного, довідкового, організаційного та технологічного забезпечення у сфері обігу предметів та вибухових матеріалів, фіксації фактів викрадень та втрат предметів та вибухових матеріалів; – забезпечення державою ефективного контролю у сфері обігу предметів

та вибухових матеріалів, запобігання викраденням та втратам предметів та вибухових матеріалів; – сприяння своєчасності прийняття управлінських рішень у сфері обігу предметів та вибухових матеріалів та за фактами викрадень і втрат предметів та вибухових матеріалів [16].

Основним завданням МВС України дослідник визначає ліцензування суб'єктів підприємницької діяльності які здійснюють виготовлення, ремонт і реалізацію зброї, також у зоні відповідальності – весь подальший життєвий цикл цивільного обігу зброї: криміналістична сертифікація зброї, правила її використання, зберігання й перевезення, її утилізація. Очікуваними результатами від функціонування ЄРЗ є такі: – ефективний контроль та створення системи запобігання незаконному обігу зброї в Україні; – забезпечення прозорості діяльності органів поліції у сфері видачі дозволів на зброю; – автоматизація формування та обліку дозволів на зброю в електронному вигляді [17].

Повертаючись до МВС України як суб'єкта аналізованих відносин, варто наголосити, що однією із функцій, покладених на такий ЦОВВ є здійснення державного контролю за обігом вогнепальної зброї. Така діяльність є пріоритетною для Національної поліції України, діяльність якої координується Кабінетом Міністрів. Статтею 23 Закону України «Про Національну поліцію» до основних повноважень поліції віднесено: – здійснення контролю за дотриманням фізичними та юридичними особами спеціальних правил та порядку зберігання і використання зброї, інших предметів та речовин, на які поширюється дозвільна система органів внутрішніх справ (пункт 21 статті 23); – приймання, зберігання та знищення вилученої, добровільно зданої або знайденої вогнепальної та іншої зброї, боєприпасів, набоїв, тощо (пункт 22 статті 23) [18].

Основні повноваження органів Національної поліції визначено відповідним Наказом МВС України «Про затвердження Інструкції про порядок виготовлення, придбання, зберігання, обліку, перевезення та використання вогнепальної, пневматичної, холодної і охолощеної зброї, пристроїв вітчизняного виробництва для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами не смертельної дії, та патронів до них, а також боєприпасів до зброї, основних частин зброї та вибухових матеріалів» визначено: – забезпечення контролю за дотриманням

порядку на об'єктах дозвільної системи із вогнепальною зброєю, а також боєприпасами до зброї та вибуховими матеріалами; – здійснення заходів щодо їх забезпечення надійними засобами охоронно-пожежної сигналізації; – контроль за додержанням порядку виготовлення, придбання, обліку, зберігання, охорони та використання предметів і матеріалів, на які поширюється дозвільна система; – контроль за дотримання правил вилучення, приймання, обліку і зберігання вилученої, добровільно зданої та знайденої зброї, а також її передачу до чергових частин органів (підрозділів) поліції; – наповнення функціональної підсистеми ЄРЗ, надання територіальним органам (підрозділам) поліції доступу до неї; – координацію діяльності структурних підрозділів міністерства у названій сфері; – виконання роботи щодо обліку, зберігання, знищення чи реалізації вилученої, добровільно зданої та знайденої зброї; – розроблення і видачу у визначеному порядку погоджень маршрутів руху транспортних засобів під час дорожнього перевезення небезпечних вантажів [19].

Наведені повноваження реалізуються у межах загальних завдань Національної поліції, зокрема: запобігання порушенням порядку виготовлення, придбання, зберігання, обліку, охорони, перевезення та використання вогнепальної зброї та патронів до них, основних частин бойових припасів, попередження випадків їх втрати, крадіжок, використання не за призначенням та з протиправною метою [19]; контроль за дотриманням посадовими особами міністерств та інших центральних органів виконавчої влади, підприємств, установ, організацій та громадянами правил дозвільної системи органи шляхом обстеження таких об'єктів, погодження укладення трудових договорів на виконання робіт, пов'язаних з виготовленням, придбанням, зберіганням, обліком, охороною, перевезенням і використанням вогнепальної зброї спеціально визначених предметів і матеріалів, проведення профілактичних заходів щодо попередження та припинення порушень правил дозвільної системи, а також притягнення осіб, що вчинили правопорушення, до відповідальності в порядку, встановленому законом [19].

З огляду на перелічені завдання та повноваження поліції в сфері обігу зброї серед громадян доцільно погодитися із С. Миронюк, котра робить висновок про те, що лише одна форма діяльності такого органу не зазнала належного правового регулювання в Законі про полі-

цію – надання дозволів на зберігання, перевезення та використання вогнепальної зброї, та й в цілому обслуговуюча функція поліції потребує конкретизації в цьому законі [20, с. 29].

Окремо варто зацентувати увагу на функціонуванні суб'єктів експертно-криміналістичного дослідження зброї, якими є: Експертна служба МВС України, науково-дослідні установи судових експертиз Міністерства юстиції України, Український науково-дослідний інститут спеціальної техніки та судових експертиз Служби безпеки України. Особливостями адміністративно-правового статусу таких суб'єктів є те, що вони реалізують владні повноваження в формі дозвольно-ліцензійних процедур у сфері сертифікації зброї [21, с. 126].

Що ж до спроб уточнення статусу суб'єктів владних повноважень у сфері обігу зброї, то вони здійснені авторами низки проєктів спеціалізованих законів. Так, проєктом Закону України «Про обіг зброї невійськового призначення» не передбачено окремого блоку норм, котрі спрямовані на уточнення правового статусу суб'єктів владних повноважень у сфері обігу зброї. Разом із тим, окремі статті даного Проєкту містять відсильні норми які спрямовані на окремі повноваження щодо зброї. Увага акцентується на правах та обов'язках лише МВС України: – статтею 17 встановлено право МВС України видавати дозволи, а також їх продовжувати в установленому порядку (стаття 17 Проєкту); – обов'язок реєструвати зброю (стаття 18 Проєкту); – обов'язок щодо вилучення зброї та боєприпасів, а також їх знищення та утилізація (статті 38, 39 Проєкту); – видача дозволу на експорт/імпорт зброї суб'єктами господарської діяльності; обов'язок ведення обліку зброї та боєприпасів [22].

До компетенції: Мінюсту віднесено: – забезпечення формування політики в сфері державної реєстрації прав на вогнепальну зброю цивільного призначення; – нормативно-правове регулювання аналізованої сфери; – забезпечує створення та функціонування відповідних, перелічених вище реєстрів (стаття 6 Законопроєкту); Міністерства охорони здоров'я, віднесено забезпечення створення та функціонування відповідних державних реєстрів (стаття 7 Законопроєкту); органів місцевого самоврядування покладається сприяння забезпечення законного обігу вогнепальної зброї цивільного призначення, здійснення виховної функції щодо поводження зі зброєю, тощо (стаття 8 Законопроєкту) [23].

В проєкті Закону України «Про зброю», на відміну від попередніх проєктів Законів, визначається перелік суб'єктів, повноваження яких пов'язані із функціонуванням Єдиного реєстру зброї. Такими суб'єктами є: Міністерство юстиції України, підрозділи Національної поліції, Державна митна служба та інші, що не реалізують владних управлінських повноважень. Окремо Розділом 8 визначається суб'єкт державного контролю у сфері обігу та використання цивільної зброї і боєприпасів котрим є уповноважені підрозділи Національної поліції, котрі діють у межах повноважень визначених законами України «Про ліцензування видів господарської діяльності» та «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарювання» [23].

Аналогічна останній, міститься норма й у редакції Проєкту Закону «Про право на цивільну вогнепальну зброю», зокрема Розділом 7 «Державний контроль у сфері обігу цивільної вогнепальної зброї» (статті 46-49 Проєкту Закону). Названими повноваженнями наділені органи Національної поліції [24].

Висновки. Враховуючи вищевикладене, можна констатувати, що суб'єкти владних повноважень виступають як учасники правовідносин, що виникають у сфері обігу вогнепальної зброї серед цивільних осіб з урахуванням виконання завдань та ступеню участі в означених правовідносинах. Систему суб'єктів владних повноважень як учасників обігу вогнепальної зброї серед цивільних осіб доцільно формувати з урахуванням особливостей відповідних адміністративних процедур, реалізації окремих складових елементів права цивільної особи на вогнепальну зброю. Означений підхід став ґрунтом для виділення груп відповідних суб'єктів: – формування політики у сфері обігу вогнепальної зброї серед цивільних осіб; – здійснення окремих адміністративних процедур у межах елементів обігу вогнепальної зброї.

Список використаної літератури:

1. Кодекс адміністративного судочинства України : закон України від 06.07.2005. № 2747-IV. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2747-15#Text>
2. Про адміністративні послуги : Закон України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5203-17#Text>
3. Про право власності на окремі види майна : Постанови Верховної Ради України від 17.06.1992 року № 2471-XII з додатками №№ 1, 2. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2471-12#Text>

4. Виконавча влада і адміністративне право / за заг. ред. В.Б. Авер'янова. К.: Видавничий Дім «Ін-Юре», 2002. 668 с
5. Коломоець Т.О. Адміністративне право України. Академічний курс: підручник. К.: Юрінком Інтер. 2011. 576 с.
6. Державне управління : проблеми адміністративно-правової теорії та практики / [за заг. ред. В.Б. Авер'янова]. – К. : Факт, 2003. – 384 с.
7. Шумейко Т.А. Адміністративно-правові засади формування та реалізації державної політики у сфері обігу зброї в Україні : дис. ... д.ю.н. : спец.. 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право. Національна академія внутрішніх справ. Київ, 2022. 504 с.
8. Про центральні органи виконавчої влади : Закон України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3166-17#Text>
9. 11. Положення про порядок продажу, придбання, реєстрації, обліку і застосування спеціальних засобів самооборони, заряджених речовинами сльозоточивої та дратівної дії : Постанова Кабінету Міністрів України від 7 вересня 1993 р. № 706. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/706-93-%D0%BF#Text>
10. Про ліцензування видів господарської діяльності : Закон України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/222-19#Text>
11. Про визначення сфер діяльності, в яких центральні органи виконавчої влади та Служба безпеки України здійснюють функції технічного регулювання : Постанова Кабінету Міністрів України від 16 грудня 2015 року № 1057. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1057-2015-%D0%BF#n10>
12. Про технічні регламенти та оцінку відповідності : Закон України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/124-19#Text>
13. Про затвердження переліку платних послуг, які надаються підрозділами Міністерства внутрішніх справ, Національної поліції та Державної міграційної служби, і розміру плати за їх надання : Постанова Кабінету Міністрів України від 4 червня 2007 року № 795. URL: <https://ips.ligazakon.net/document/KP070795?an=207>
14. Про затвердження Положення про Міністерство внутрішніх справ України : Постанова Кабінету Міністрів України від 28 жовтня 2015 року № 878. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/878-2015-%D0%BF#Text>
15. Дулгер В.В. Особливості правового регулювання обігу зброї в умовах дії надзвичайних адміністративно-правових режимів. Південноукраїнський правничий часопис. 2022. № 3. С. 140-144.
16. Положення про функціональну підсистему «Єдиний реєстр зброї» єдиної інформаційної системи Міністерства внутрішніх справ : Наказ МВС України від 10 грудня 2022 року № 2. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0090-22#Text>
17. Бугайчук К.В. Безпекові проекти МВС України як основа забезпечення стабільності та розвитку держави. URL: <https://dspace.univd.edu.ua/server/api/core/bitstreams/b5f77b79-bc07-487c-994c-644553e6606d/content>
18. Про Національну поліцію : Закон України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text>
19. Про затвердження Інструкції про порядок виготовлення, придбання, зберігання, обліку, перевезення та використання вогнепальної, пневматичної, холодної і охолощеної зброї, пристроїв вітчизняного виробництва для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами не смертельної дії, та патронів до них, а також боєприпасів до зброї, основних частин зброї та вибухових матеріалів : Наказ МВС України від 21 серпня 1998 року № 622. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0637-98#n65>
20. Миронюк С. Особливості реалізації дозвільної та контрольної функції Національної поліції у сфері обігу вогнепальної зброї в умовах воєнного стану. Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ. 2022. № 4. С. 28-34.
21. Коротаєв В.М. Адміністративно-правове регулювання експертно-криміналістичних досліджень зброї : дис. ...к.ю.н. (доктор філософії) : 12.00.07. Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ. Дніпро, 2018. 204 с.
22. Про обіг зброї невійськового призначення : Проект Закону України. URL: <https://ips.ligazakon.net/document/JF1MH00B?an=3>
23. Про вогнепальну цивільну зброю цивільного призначення : Проект Закону України. URL: <https://ips.ligazakon.net/document/JH0VJ00A?an=3>
24. Про зброю : Проект Закону України. URL: <https://ips.ligazakon.net/document/JI00310A?an=2>
25. Про право на цивільну вогнепальну зброю : Проект Закону України. URL: <https://ips.ligazakon.net/document/JI05576A?an=510>

Kulyk M. S. Public authorities as participants in the circulation of firearms among civilians in Ukraine

The author raises in the article the issue of defining the concept of “public authorities as participants to the circulation of firearms among civilians in Ukraine”, since, although this issue is considered to be resolved in the science of administrative law, since a whole milestone of research is devoted to this issue, the author believes that there are a number of unresolved issues.

The article reveals the subjects of public authority as participants to legal relations arising in the field of firearms circulation among civilians, taking into account the tasks performed and the degree of participation in these legal relations.

The author argues that it would be advisable to form the system of public authorities as participants to the circulation of firearms among civilians with due regard for the specifics of the relevant administrative procedures and implementation of certain components of a civilian's right to firearms. The author uses this approach as a basis for identifying groups of relevant actors:

- formation of policy in the field of firearms circulation among civilians;*
- implementation of certain administrative procedures within the elements of firearms circulation.*

As a result of the analysis of the prospective legislation, the author of the article proves the need to clarify the administrative and legal status of the subjects of authority involved in arms trafficking, given the duplication of the definition of the powers of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine. The author insists that the legislator has not taken into account the integral system of authorised entities. With a view to clarifying the service function of the National Police as the central authority participating in the circulation of firearms among civilians, the author substantiates the need to amend the Law of Ukraine "On the National Police" by providing for the police's powers to issue permits for the storage and use of firearms to individuals and legal entities in the relevant article. These amendments will make it possible to streamline the powers of this law enforcement agency and synchronise the powers defined by the Law and by-laws.

Key words: *official, local self-government bodies, administrative services, public authorities, firearms, civilians, participants in firearms trafficking, legal relations in the field of firearms, state control over firearms trafficking.*